

د افغانستان اسلامي جمهوریت

ولس محوره حکومتولي

د سیمه ییزه ادارو د اصلاحاتو تکلاره

د افغانستان اسلامي جمهوریت

د زمري میاشت، ۱۳۹۷ کال

پیلیزه وینا

افغان دولت هڅه کوي چې په هېواد کې متوازنه اقتصادي او سیاسي پرمختیا رامنځته کړي. په تېره یوه لسیزه کې مور وکولای شول، چې د اړوندو وزارتونو په شمول د مرکزي دولت بنسټونه پیاوړې کړو. په دې وروستیو کې یو دې هم بریالی شو، چې د ښاروالیو او کلیو په کچه حکومتولۍ کې ښه والی راولو، له همدې امله د متوازنې پرمختیا هدف د تحقق لپاره د سیمه ییزې حکومتولۍ په برخه کې د یوې ټولیزې پالیسۍ طرحه اړینه چاره ګڼل کېږي.

متوازنه پرمختیا په دې ډېرو برخو کې پرمختګ ته اړتیا لري: د امنیت ټینګښت، د قانون حاکمیت او متوازنه اقتصادي پرمختیا. دغه درې برخې له یو بل سره خپل منځي اړیکې لري. د امنیت ټینګښت د هېواد په ټولو ولسوالیو کې د افغان امنیتي ځواکونو په شتوالي پورې تړلی دی. مور په دې باور یو، چې د وخت په تېرېدو سره، په را روانو څلورو کلونو کې به د امنیتي ځواکونو په دوامداره پرمختګ او هوايي ځواکونو درې برابرې کېدلو او ځانګړو ځواکونو په دوه برابرې کېدلو سره به یو ټول هېواد د امنیتي ځواکونو واک رامنځته د ارزښت وړ ټکی دا دی، چې د ځوانو رهبران یو نوی نسل د دفاعي ځواکونو او پولیسو په تشکیلاتو کې د لوړو بستونو د ترلاسه کولو په حال کې دي. په همدې ترتیب سره د ملي پولیسو په لیکو کې د اصلاحاتو عملي کولو بهیر پیل شوی دی. له ترهګرۍ سره له مبارزې د هېوادوالو د امنیت ټینګښت ته د پولیسو تمرکز په مقصد، د عامه نظم او پوله ساتو ځواکونو تشکیل له کورنیو چارو وزارت څخه لېږي شو.

دویمه دا چې متوازنه پرمختیا د قانون حاکمیت ته اړتیا لري. په اسلامي فقه کې د عدالت ټینګښت د یو دولت د تشکیل بنسټ جوړوي او افغان عالمان د اسلامي فقهې د عملي کیدو بېلګې او د هغې د درناوي اوږده مخینه لري. خو زموږ تاریخ وايي، چې په تېرې داسې پړاوونه هم ول، چې عدالت په کې په سمه توګه نه ؤ پلي شوی. د دغو پړاونو د تشکیل لاملونه د بهرنيانو یرغلونو او کورنۍ جګړې وې، چې د دولتونو د ټوټه کیدو لامل شوي وو.

د دغه ډول بدلونونو پېښېدل زیات لاملونه لري، خو اصلي لامل یې همغه په سوله ییزه بڼه د زعامت مقام ترلاسه کولو لپاره د یو ټولیز میکانیزم نشتوالی دی. د هېواد اساسي قانون، چې له ډېرو مشورو او بحثونو وروسته تصویب شو، داسې یو چوکاټ وړاندې کوي چې پر بنسټ یې راتلونکي ثبات د خلکو له خوا د ډیموکراتیکې حکومتولۍ له لارې تضمین شي. د اساسي قانون د حکمونو پر بنسټ، به هڅه وکړو، چې په راروانه کې د عدالت د ټینګښت په برخه کې متوازنه او اوږدمهاله تګلاره وړاندې کړو.

درېم دا چې متوازنه پرمختیا د هستوګنې ځای ته له پاملرنې پرته ټولو افغانانو ته د اقتصادي فرصتونو رامنځته کولو اړتیا لري. له همدې امله مور داسې یو اقتصادي مډل رامنځته کړی، چې پر بنسټ یې سیمه ییزه اقتصادي ستراتیژیو او بنسټونو ته ډېره ترجیح ورکول شوې ده. مور همدارنګه په سیمه ییزه کچه هم د اصلاحاتو وړاندېز کړی او سیمه ییزه اقتصادي ستراتیژیو ته مو په سیمه ییزه کچه تړاو ورکړی دی. په دې باور یو، چې د دغو اصلاحاتو عملي کیدل به په افغانستان کې متوازنې، رڼې او خوندي پرمختیا ته زمینه برابره کړي.

محمد اشرف غني

د افغانستان د اسلامي جمهوریت رئیس

لنډېز

دغه پالیسي د افغانستان د سیمه ییزه ادارو په اړه په یوې ټولیزې مطالعې سره پیلېږي. ورپسې به د حکومتولۍ پر وړاندې د ننګونو او د بیخ بناوو (زیر بناوو) د ننګونو په ګډون د سیمه ییزې ادارې د پرمختیا پر وړاندې ننګونو ته کتنه وشي. عمده ننګونو به، چې د سیمه ییزې حکومتولۍ د قوانینو او مقررو نوي کول، د ولایتونو او ښاروالیو د درجه بندۍ معیارونو بیا کتنه او د ولسوالیو په کچه د اصلاح شوې حکومتولۍ زیر بناوې دي، بحث وشي. دریم، مونږ باید د دغه لرلید د پلي کیدو په حقوقي اړتیاوو بحث وکړو.

په دغه موضوع کې د سیمه ییزه ادارو، ښاروالیو او ولایتي شوراګانو د قوانینو نوي کول او بیا کتنه شاملېږي، چې د محلي اداراتو او دسمیه یزه شوراګانو جامع (ولایتي، ښاروالی، ولسوالی او قریو) قانون به جوړشي. څلورم، موږ د سیمه ییزه ارګانونو ادارې او د هغو بنسټونو چارې چې د دغه لید لوري د یوې سترې برخې د پلي کیدو مسؤلیت لري کتنه کوو او په لنډه توګه به خپل وړاندېزونه مطرح کړو.

د افغانستان سیمه ییزه حکومتولۍ جوړښت ته کتنه

افغانستان کولای شي د ۸ اقتصادي حوزو لرونکې اوسي، افغانستان ۳۴ ولایتونه، ۳۸۷ ولسوالۍ، ۱۶۵ ښاروالۍ او ۴۵۵۳۸ کلي لري. دا چې د هېواد د حکومتولۍ سیستم متمرکز دی؛ د کورنیو چارو وزارت د پولیسو او ځایي بنسټونو په ګډون، ټولې کورنۍ چارې اداره کوي. په (۲۰۰۷) کال کې د سیمه ییزه ادارو ملکي برخه، د کورنیو چارو له وزارت نه بېله او په پایله کې د سیمه ییزه ارګانونو خپلواکه اداره رامنځته شوه. اوسمهال ټول والیان او ښاروالان خپل کاري گزارشونه د سیمه ییزه ارګانونو خپلواکې ادارې له لارې جمهور رئیس ته وړاندې کوي. د سیمه ییزه ارګانونو خپلواکه اداره د سیمه ییزه ادارو د مدیریت په موخه، والیان، ولسوالان او ښاروالان د مقرري لپاره جمهور رئیس ته وړاندېز کوي. هره یوه له دغو ادارو څخه د هېوادوالو د یوې ارتباطي برخې په توګه فعالیت کوي.

په هر حال، د سیمه ییزه ادارو د حکومتولۍ په اوسني سیستم کې یو لړ کلیدي ستونزې شته. لومړی دا چې موږ لا تر اوسه له قول اردوګانو پرته، د اقتصادي ستراتیژيو رامنځته کولو په موخه له ولایتي کچې څخه را بهر شوي نه یو. دویم دا چې زموږ د ولایتي حکومتولۍ د جوړښت په برخه کې قانون جوړونه په سمه توګه نه ده ترسره شوي. د ولایتونو مدیریت د والیانو په لاس د واک له تمرکز څخه پیل تر کوچني رول پورې، چې هغه د ولایتي شوراګانو د همغږۍ چارې دي، مسایل رانغاړي، چې مدیریت یې یوازې پر امنیتي مسایلو متمرکز دی. دریم دا چې پر ځینو ولسوالیو د دولت واک په تېته کچه حتی صفر کې دی. دغې چارې یوه امنیتي او عدلي تشه رامنځته کړې ده، چې د دولت ضد عناصر د دغې تشې د ډکولو په هڅه کې دي.

د ښاروالیو چارې په نسبي توګه زیات وضاحت لري. د ښاروالیو قانون د ښاروالیو اساسي مسوولیتونه ټاکلي دي. دغه قانون ښاروالیو ته اجازه ورکوي، چې د یوازیني سیمه ییز بنسټ په توګه د خپلو خدماتو په بدل کې له ښاریانو محصول واخلي. د هغوی د خدماتو وړاندې کولو اساسي جوړښت تر دې مهاله اغېزناک نه دی، خو لږ تر لږه روڼ دی. سره له دې، چې اساسي قانون وضاحت لري، چې ښاروالان باید انتخابي وي، خو تر اوسه دغه کار نه دی ترسره شوی. خو له نیکه مرغه، چې موږ د سیمې په کچه ډیر بریالیتوبونه لرو. د ملي پیوستون پروګرام او د هغه ځایناستی (ولسي ترون) د کلیو د ونډې اخیستنې لپاره یو څرګند او ټینګ چوکاټ چمتو کړی دی. افغان دولت د کلیو شوراګانو رامنځته کولو او د بلاعوضه مرستو چمتو کولو له لارې وکولای شول، چې د هېواد په کچه زرهاوو کلیو ته د خپل واک مننه وغځوي. سر بیره پردی د ولسي ترون پروګرام پراختیا موندلی تر څو ښاري سیمې تر خپل پوښښ لاندې راولي. دغه سیمه ییز بنسټونه په لاندې جدول کې خلاصه او وروسته بیا له جزئیاتو سره تشریح شوي دي.

سیمه ییزې کلیدي کچې

ادارې	لنډيز
دفترونه	
ملی	د سیمه ییزه ارګانونو خپلواکه اداره په ۲۰۰۷ کال کې د سیمه ییزې حکومتولۍ د ملګي چارو د تنظیم په موخه جوړه شوه. د ټولو ولایتونو، ولسوالیو او ښاروالیو ادارې د سیمه ییزه ارګانونو خپلواکې ادارې له لارې جمهور رئیس ته راپور ورکوي.
سیمې (زونونه)	د افغانستان او ه اساسي زونونه د نظامي قول اردوګانو او پولیسو سره هم رديفه دي، موږ په پام کې لرو چې د مرکزي زون او او ه زونونو د سیمه ییزې اقتصادي ودې په موخه، د اړوندو اقتصادي ادارو استازولۍ جوړې کړو.
ولایتونه	افغانستان ۳۴ ولایتونه لري، چې د هریو په سر کې یې والي او د اړونده وزارتونو رئیسان قرار لري. همدارنګه عدلي او قضايي بنسټونه هم په ولایتي مرکزونو کې شتون لري.
ولسوالۍ	د ولسوالیو په ادارو کې ولسوالان، د نورو وزارتونو او اړوندو ادارو درېمه درجه واحدونو مسؤلان، امنیتي او دفاعي مسؤلان او د ولسوالیو د عدلي او قضايي بنسټونه شاملېږي.
ښاروالۍ	په افغانستان کې له ۱۶۵ څخه زیاتې ښاروالۍ شته، چې د ۱۳۷۹ هـ ش کال کې ښاروالیو د تصویب شوي قانون پر بنسټ اداره کېږي.
کلي	د ملي پیوستون او ولسي تړون پروګرامونو، د سیمه ییزې حکومتولۍ د لمرني جوړښت په توګه د کلیو پرمختیايي شوراګانو د رسمي کیدو په برخه کې مرسته کړې ده.

(۱) زونونه

موږ خپل تحلیل له ټولو ستر سیمه ییز واحد څخه، چې زون دی، پیلوو زونونه په افغانستان کې کابو شپږو اکولوجیکي زونونو او پنځو سنډیزو حوزو ته اطلاقېږي. دا په داسې حال کې ده، چې دغه زونونه جلا سیاسي واحدونه نه دي. افغانستان کولې شي د اړوندو لرونکې وي، چې د اوه قول اردوګانو او د پولیسو د مرکز سره هم رديف دي. د سیمه ییزې اقتصادي ستراتیژۍ د پرمختیا لپاره به له سیمه ییزه واحدونو څخه کار واخستل د دا ډول نوښت لپاره ځینې لومړني کارونه شته دي، په افغانستان کې دهلمند او ننگرهار پرمختیايي ادارې له لسیزو راهیسې شتون لري. د اوبو او برېښنا وزارت په جوړښت کې د افغانستان د اوبو حوزو اړوند پنځه ریاستونه لرو. په دې برخه کې د امریکا (د تینسي ادارې) او د پاکستان (د لاهور د پراختیا ادارې) څېړنې شتون لري.

لکه څرنګه چې مونږ د پلازمینې پرمختیايي خپلواکه اداره لرو. مونږ به د دغې پالیسۍ د تطبیق له لارې اوه، د زونونو پرمختیايي ادارې را منځته کړو. هره سیمه ییزه پرمختیايي اداره په اړوند زون کې د پرمختیايي پروژو د طرحې، پلانونې، پلي کیدو او څارنې مسؤلیت لري. یا په بل عبارت دغه ادارې د پروژې خاوندانې دي. هره سیمه ییزه پرمختیايي اداره به د یو دولتي شرکت په بڼه جوړه شي.

پرسیمه ییزه زونونو تمرکز به عمده ګټې را منځته کړي. په لومړي ګام کې به موږ لایزاته متوازنه اقتصادي جغرافیایي پرمختیا رامنځته کړو. تر دې مهاله ډېرو اقتصادي پروګرامونو او پالیسیو په کابل کې د پروژو پر تطبیق تمرکز درلود او یوازې کم شمېر پروژې د ځینو ولایتونو په مرکزونو کې پلي شوي دي. په دویم ګام کې به دې ډول تمرکز سره وکولی شو، پالیسي جوړونه د هغوله تطبیقي دندو څخه په روښانه بڼه جلا کړو. اوس وخت وزارتونه د خپل وخت او منابعو لویه برخه د پروژو په تطبیق مصرفوي چې دا باید بدلون ومومي. وزارتونه باید پالیسي او قانون جوړونکي وي او د زون

پراختيايي ادارې بايد ددغه پاليسو تطبيق كوونكې اوسي. په درېم قدم كې به د زون پرمختيايي ادارې دزونونو ترمنځ د تكميلي پرمختيا سبب وي. دغه چاره به دترانزيتي ادغام او هغو سيمه ييزه اقتصادي پروژو د مديريت، چې ښايي په بېلابېلو زونونو كې وجود ولري ښه والي راوړي .

د افغانستان د زونونو لنډيز

زون	ولايتونه	نفوس	لنډيز
پلازمينه	كابل، پنجشير، كاپيسا، ميدان وردگ او پروان	7,179,727	دغه زون د كابل د موجوديت په بنا د افغانستان تر ټولو لوی زون دی، توليدات ددغه زون اقتصادي كليدي ساحه حسابېږي، د كابل سنديزه حوزه د دغه زون كليدي سنديزه حوزه ده، د پلازمينې د زون پرمختيايي اداره چې له وړاندې را منځته شوی له هغې څخه د نورو زونونو د پرمختيايي ادارو لپاره د نمونه يي ماډل په توگه استفاده كېږي .
ختيځ	ننګرهار، لغمان، کنړ او نورستان	4,371,640	دغه زون له مركزي زون سره وصل شوی او د افغانستان او پاكستان ترمنځ د كليدي سوداګريز دهلېز په توگه فعاليت كوي. دغه زون سرشاره او پريمانه كرنيزو سرچينو لرونكې دی. ننګرهار منرالي سرچينې او نورستان د بنوالی اقلام لري. دغه زون كولی شي د كليدي ترانزيتي واحد او د كرنيزو توليداتو د پروسس مركز په توگه فعاليت وكړي.
سويل ختيځ	پكتيا، خوست، لوګر، پكتيكا و غزني	3,222,428	دغه زون د كليدي ترانزيتي واحد په توگه فعاليت كوي او د بنوالی عمده اقلام توليدوي لكه جلعوزی.
جنوب	کندهار، هلمند، نيمروز، ارزگان او زابل	4,358,192	ددغه زون كليدي سنديزه حوزه د هلمند سيند دی، زياتې كرنيزې ځمكې لري، ايران او پاكستان ته د كليدي ترانزيتي حوزې په توگه عمل كوي.
مركز	باميان، دايكندي او غور	2,022,789	دغه زون تر ټولو كوچنی زون دی؛ خو د مهم ترانسپورتي دهلېز په توگه فعاليت كوي او له اوه زونونو څخه شپږ يې سره نښلوي.
لویدیځ	هرات، بادغيس او فراه	4,040,631	دغه زون د هريود او هلمند سنديزو حوزو سره كډېږي ددغه زون كليدي ځانګړنې د هرات په شاوخوا كې له توليدي ساحو او له ايران او تركمنستان سره سوداګري ده.
شمال	بلخ، سمنګان، جوزجان، سرپل او فارياب	4,474,397	دغه زون يوازې د شمال له سنديزې حوزې سره اړيکه لري. كليدي ځانګړنې يې له عمده كرنيزو ساحو، د ازبکستان سره له سوداګريزو اړيکو او د هايډروكاربن عمده زيرمې دي.

شمال ختیځ کندز، تخار، بغلان او بدخشان	4,545,303	دغه زون د آمو سیند له سیندیزې حوزې سره اړیکه لري. کلیدي ځانګړنې یې زیاتې کرنیزې او له طبیعي سرچینو ډکې ځمکې دي.
ټولګه	35,715,106	٣٤ ولایتونه

د زون پرمختیایي ادارې به یو ګډجوړښت ولري، چې په هغو کې به اړوند وزارتونه او همدارنګه (له درېیو خپلواکو رییسانو سرپرته) په سیمه کې د تر ټولو ستر ولایت د والي، ولسوال او ښاروال په ګډون د بورد درې دوراني غړي شامل وي. د زونونو استازي به په دوراني بڼه ټاکل کېږي، چې په دې کار سره به ډېرو ولایتونو، ولسوالیو او ښاروالیو ته د استازیتوب فرصت برابر شي.

د زون پرمختیایي ادارې به د والیانو، ولسوالانو او د ولایتونو، ولسوالیو، ښاروالیو او کلیو شوراګانو په ګډون له فرعي بنسټونو سره ښه همغږي کوي. د دغه ډول سیمه ییزه پرمختیایي بنسټونو جوړول د اقتصادي ودې لامل کېږي او په سیمه کې به د جغرافیایي-اقتصادي ودې د بدلون او د سیمې ترمنځ د مثبت رقابت یو ډول رامنځته کړي. د هر زون پرمختیایي بنسټ به د یو دولتي شرکت په بڼه په چټکۍ سره رامنځته شي، دغه چاره د ۱۳۹۷ هـ ش کال له پای ته رسیدو مخکې ترسره کېږي.

(۲) ولایتونه:

افغانستان ٣٤ ولایتونه لري، چې د هر ولایت سیمه ییزه ادارې د مرکزي دولت استازیتوب کوي. د سیمه ییزه ادارو د قانون مطابق، هر ولایت د وګړیو (نفوس) د شمېر په تناسب او اقتصادي پراختیا پر بنسټ په لومړیو، دویمو او درېیمو درجو سره درجه بندي شوي دي. له دغې ډلبندي څخه به داسې سرچینو د تخصیص لپاره استفاده وشي. په همدې حال، د سیمه ییزه ارګانونو اداره په پام کې لري، چې د نفوسو د انډول رامنځته کولو په موخه، د ولایتونو او ولسوالیو د پولو د بیاځلي سنجولو لپاره یو بهیر پیل کړي، چې بودجوي او دسرچینو د تخصیص اغېزې به له ځان سره ولري.

د سیمه ییزه ارګانونو خپلواکه اداره به د درجه بندي پر دغه سیستم سرپرته، په لاندې درېیو کټه ګوریو کې ځینې معیارونه طرحه کړي: (۱) سیاسي شاخصونه: د بېلګې په ډول، د ولایتي شوراګانو ترسره شوی دي، (۲) اقتصادي شاخصونه: د ملي ناخالص تولید کچه، د ودې نرخ، د سوداګریز وضعیت اقتصادي سروې ګانې. (۳) ټولنیز شاخصونه: په ښوونځیو کې د ماشومانو سلنه، په ښوونځیو کې د کال د شمولیت منځنۍ کچه، روغتیایي شاخصونه او داسې نور. د معیارونو دغه دامتیا وړکونې کارونه به د هڅونې مالي مرستې د تخصیص لپاره د ارزونې د یوې برخې په توګه وکارول

په ولایتي مدیریت کې، د ولایتي حکومتولۍ له اړخه، په پراخه کچه توپیر لیدل کېږي. له بل لوري، د ځینو ولایتونو والیان د واکمنو حاکمانو او ځینې نور د بېلابېلو بنسټونو ترمنځ د همغږي کوونکیو په توګه عمل کوي. د ولایتي شوراګانو قانون پر بنسټ، منتخبې ولایتي شوراګانې د سیمه ییزې ادارې پر کړنو د څارکوونکو په توګه عمل کوي.

په پام کې ده، چې د والیانو او نورو اجرائیوي چارواکو د فعالیتونو قانونیت او مشروعیت لپاره د سیمه ییزه ادارو پر قانون بیا کتنه وشي او د ۲۰۱۹ کال تر پایه پلي شي. دغه قانون به د والیانو، ولسوالانو او ملکانو، کلیدي مسؤلینو او دندې مشخصې کړي او د شوراګانو قانون تر څنګ به د یو حمایوي یا ملاتړي سند په توګه تطبیق شي.

(۳) ولسوالۍ:

په دې برخه کې به د ولسوالیو په کچه د حکومتولۍ طریقې مطالعه شي. افغانستان په ټوله کې ۳۸۷ ولسوالۍ لري. د سیمه ییزه ادارو له قانون سره سم، دغه ولسوالۍ د نفوسو، چاپیریالي او ټولنیزو جوړښتونو پر بنسټ، په لومړیو، دویمو او درېیمو کټه کورنیو باندې وېشل شوي دي. دغه صنف بندي به د اساسي سرچینو د تخصیص په توګه د استفادې وړ وګرځي. خود ولسوالیو د فعالیتونو د سنجش او همدارنګه د هغوی لپاره د تشویقي بودجې د تخصیص په هدف به د ولایتونو لپاره د کټه کورۍ له همغو معیارونو (لکه اقتصادي، سیاسي او ټولنیزو شاخصونو) څخه استفاده وکړو.

سرېره پردې، وړاندې کوو، چې د هیواد ټولې ولسوالۍ دې په لاندې ډلبندي وېشل شي: (۱) ښاري (۲) نیمه ښاري (۳) ترانزیتی (۴) د طبیعي سرچینو لرونکې (۵) سرحدی. همدارنګه کولی شو له دغې صنف بندي څخه د ولسوالیو د فعالیتونو د سنجولو لړۍ، د یوې برخې په توګه کټه پورته کړو. د بېلګې په توګه، سره له دې، چې یو ولسوال کولی شي هر ډول ولسوالۍ رهبري کړي، خود هرې ولسوالۍ لپاره ستراتیژۍ توپیر کوي. د ښاري ولسوالیو اړتیاوې د طبیعي سرچینو لرونکو له اړتیاوو څخه توپیر لري. اړوندې شوراګانې د ولسوالیو د سیمه ییزه ادارو د څارنې مسؤلیت پر غاړه لري، چې په هغو کې ولسوالان، د درېمو واحدونو مسؤلین او د ولسوالیو امنیتي او دفاعي مسؤلان شاملېږي. لاندې د پورتنۍ کټه کورۍ له مخې د هرې یوې لنډه یادونه شوې:

- ښاري: هغه ولسوالۍ، چې تر ټولو ډېر نفوس لري او د سرچینو تر ټولو ډېر تخصیص ته اړتیا لري.
- نیمه ښاري: دغه ولسوالۍ د ښاري ولسوالیو په شاوخوا کې موقعیت لري او تر ډېره د خپلو نږدې ښاري ولسوالۍ فعالیتونو پورې تړلي دي.
- ترانزیتی: له دغو ولسوالیو څخه عموماً د ترانزیت لپاره استفاده کېږي او د زیات نفوس لرونکي نه دي.
- د طبیعي سرچینو لرونکې: دغه ولسوالۍ د طبیعي سرچینو پراخې زیرمې لري او د کانونو او پترولیم، کرنې، اوبو لګونې او مالدارۍ وزارتونو او چاپیریال ساتنې ادارې له لوري اضافي سرچینو ته اړتیا لري.
- سرحدی: دغه ولسوالۍ د نفوسو د راټولیدو له مرکزونو څخه لیرې دي او له پولو سره په ګاونډ کې موقعیت لري، چې کولی شي د ترانزیتی دهلیزونو په توګه ښه رول ولوبوي. بعضې وختونه دغه ولسوالۍ د سر شاره طبیعي منابعو لرونکې وي، د ملي انسجام لپاره اړتیا ده دغو ولسوالیو ته ځانګړې پاملرنه وشي.

موږ لږ تر لږه د ولسوالۍ په کچه د اداري مسؤلانو دندې په پام کې نیسو. اوسمهال ډېری ولسوالانو خپل رول او نقش ته اداري رول په توګه فکر کوي. خود هغوی په دندو کې لاندې موارد هم شامل دي:

- اداري دندې: چې د سیمې د خلکو اړیکو او ارتباطاتو ته شاملېږي؛
- د امنیت ټینګښت: اړتیاوې سنجول او له امنیتي بنسټونو سره همغږي؛
- د عدالت ټینګښت: ډاډ حاصلول چې په هره ولسوالۍ کې باید د محکمې سیستم او د لویې څارنوالۍ استازولي موجوده وي؛
- د بازارونو پراختیا: د ولسوالیو د مرکزي بازارونو لپاره د سیمو پراختیا او همدارنګه د کلیو او ولسوالیو د مرکزونو ترمنځ د اړیکو ټینګښت؛
- د خدماتو وړاندې کول: د روغتیايي او تعلیمي خدماتو وړاندې کولو په چاره کې د همغږي کوونکي په توګه عمل کوي.

(۴) ښاروالی:

افغانستان ۱۶۵ ښاروالی لري، چې په ۱۳۷۹ هـ ش کال کې د ښاروالیو د تصویب شوي قانون له مخې اداره کېږي. همدارنگه ښاروالی یوازینی سیمه ییز بنسټونه دي، چې د عوایدو راتولولو حق ورکړل شوی دی. مونږ به د ښاروالیو په کچه د ډیرو مثبتو بدلونونو شاهدان اوسو.

- **قلعه نو (بادغیس):** دلته ښاروال د ښځو لپاره یو داسې سوداګریز مرکز رغولی دی، چې په دې وروستیو کې د افغانستان اسلامي جمهوریت د جمهور رییس له خوا پرانستل شو. دغه سوداګریز مرکز په دوو پوړونو کې رغول شوی او په هغه کې د ښځینه پانګوالو لپاره ۴۶ دوکانونه جلا او تنظیم شوي شي.
- **میمنه (فاریاب):** دلته ښاروالی د ملي فستیوالونو او غونډو په څېر محفلونو لپاره یو پرانستی سالون رغولی دی. د دغه سالون جوړولو لپاره د میمنې ښار د ښاري پراختیا له بودجې څخه ۴ میلیونه افغانۍ لګول شوي دي.
- **چاریکار (پروان):** د چاریکار ښاروالی یو دې بریالی شوې، چې د ښار کلیدي برخو کې د کثافت دانیو په ځای پرځای کولو سره، د جامدو کثافتاتو راتولول، ښه مدیریت کړي.

له دې سره سره، د ښاري حکومتوالی ډیرې ستونزې په خپل ځای دي لومړی، د ښاروالیو موجوده ۱۳۷۹ کال نافذ قانون ډېر زوړ دی چې په هغه کې د ښاروالیو او ښاروالو مسؤلیتونه په کره توګه نه دي تشخیص شوي. موږ د ښاروالیو قانون پر نوې مسودې کار کوو او هیله مند یو، چې د ۲۰۱۸ کال له پایته رسیدو مخکې بشپړه شي. په دغه چاره کې د زون بندۍ په طرز العمل کې بدلون هم شامل دی. اوسمهال ښاروالیو د اړوندو ښاري ناحیو لپاره تفصیلي طرحې جوړې کړي دي. په همدې حال کې، د کابل ښاروالی یوازې درېمه برخه تفصیلي او کره طرحې لري. موږ د بدلون نه منوونکې تفصیلي ډیزاین بهیر څخه وځو او د زون بندۍ یو انعطاف منوونکي بهیر پیلوو.

دویم، سره له دې، چې ښاروالیو ته د عوایدو لړلو واک ورکړل شوی، خو ځینې ښاروالی نه شي کولی، چې کافي عواید راتول او حتی د خپلو کارکوونکو تنخواوې ورکړي. د یادونې وړ ده، چې په دې اړه د قانون په بیا تسوید سره به موږ ښاروالیو ته د عایداتي سرچینې په توګه یو مالي ماډل هم چمتو کړو، چې د هغه پر بنسټ په ښه توګه اساسي خدمتونه وړاندې کړای ش

درېم، حتی هغه ښاروالی، چې ښه عاید ترلاسه کوي، د خدماتو وړاندې کولو بهیر یې کمزوری دی. کثافت ډېری وخت نه راتولېږي، سړکو او اساسي بیخ بناوو پراختیا نده موندلې. په عین حال کې، باید اعتراف وکړو، چې زموږ ښاروالیو ته د ځینو هېوادنو په څېر د خدماتو وړاندې کولو لپاره صلاحیتونه نه دي ورکړل شوي. د بېلګې په توګه، د برېښنا خدمتونه د برېښنا شرکت له خوا وړاندې کېږي، د اوبو رسول د اوبو رسونې شرکت له خوا ترسره کېږي، امنیت د کورنیو چارو وزارت له خوا نیول کېږي او عدالت د لوی څارنوالی او سترې محکمې له خوا ټینګېږي. له همدې امله ښاروالیو ته د ورکړل شویو صلاحیتونو د حدودو په اړه غور کېږي او هغو ښاروالیو ته، چې وړتیا یې ښودلې، د لایزات واک ورکولو لپاره یو داسې میکانیزم په پام کې لرو.

څلورم، موږ به په بشپړه روڼتیا او د مشارکتی حکومتوالی له اصولو سره سم، د وړتیا لرونکو ښاروالانو د هڅونې په موخه یوه اندازه مالي امکانات د ښاروالیو د تشویقي مالي مرستې په توګه ځانګړي کړو. د لایزاتو صلاحیتونو د تفویض لپاره به د سنجونې معیارونو عین چوکاټ (سیاسي، اقتصادي او ټولنیز) د ښاروالیو د ارزونې او د ښاروالی بودجې د تخصیص لپاره هم د استفادې وړ وګرځ

پنځم، مور باید د ښاروالیو د سرحدونو ټاکلو او نښه کولو موضوع هم په پام کې ونیسو. د ښاروالیو ډېری اوسنی پولې په تېرو لسيزو کې، هغه هم داسې مهال، چې د ښارونو نفوس څو برابره کم ؤ، ټاکل شوې دي. دا چې زموږ د ښاروالیو پولې ندي پراخې شوې، دغه حالت د شته ځمکو په حدودو کې پراختیا له محدودیتونو سره مخ کړې، دغه موضوع په غیر ضروري ډول د کورنو د بיעود لوړیدو لامل شوې دی. د اراضی او د سیمه ییزه ارکانونو خپلواکې ادارې باید د ښاروالیو د اوسنیو پولو د ارزونې او د اړتیا پر مهال د بیاځلي نښې اېښودنې پروګرام ترلاس لاندې ونیسي.

شپږم، د کابل ښاروالی. د صلاحیتونو په اړه دی بیاځلي غور وشی. مور به د هغې ځانګړی وضعیت په نورو ښاروالیو کې لغو کړو. همدارنګه مونږ به د کابل ښاروالی صلاحیتونه غیر متمرکز او په څو حوزو تبدیل کړو، د کابل ښاروالی به په څو ښاروالیو تقسیم شی چې هره ښاروالی به ځانګړې ښاروال ولري او په دی ډول به ښاروالی له خلکو سره له نژدی کار وکړي. د کابل والي به د همغږي کوونکي صلاحیت ولري او د مرکز زون د پراختیا اداره به د یوه پراختیایي بنسټ په ډول عمل وکړي. مور به د ټولو ښکېلو لوریو د مسؤولیتونو او رولونو د مشخص والي په موخه، د ښاروالیو په نوي قانون کې نکوڅو وکیلان (دکزر وکیلان) او نورو سیمه ییزه جوړښتونو رول مشخص کړو.

اووم مور د ټولنیز کور پروګرام چمتو او ترتیبوو. د ښار او کور جوړولو وزارت باید په افغانستان کې د کور دغوښتنو په اړه یوه مطالعه ترسره او د ټولنیز کور پلان چمتو او ترتیب کړي. یاد وزارت به دغه پلان د نوي دولتي شرکت او یا هم د دولتي کور جوړونې تصدی شرکت له لارې تطبیق کړي.

(۵) کلي:

افغانستان د کلیو او محلاتو په کچه د ولسونو د پراخه ګډون په برخه کې ډېرې بریالۍ لري، دغه بریالۍ د ملي پیوستون پروګرام او د هغه د بدیل ولسي تړون پروګرام په پایله کې ترلاسه شوې دي، د دغو پروګرامونو په ترڅ کې مور وکولای شول، چې د هېواد په ۳۴ ولایتونو کې له ۴۵۵۳۸ څخه زیاتو کلیو ته یو نیم میلیارد ډالره بلاعوضه مرسته چمتو کړو.

د ولسي تړون نوی پروګرام د دولت او ټولني ترمنځ یوه ګډه ژمنه ده، چې په واقعیت کې د دولت د پرمختیایي لیدلوري د تحقق لپاره د بنسټ ډبره ګڼل کېږي. په ټولیز ډول، دغه پروګرام د مشروعیت او له څو ټوټو څخه د مخنیوي لپاره د دولت هڅه او هاند دی. ولسي تړون د ټولنیزو لومړیتوبونو پر بنسټ هر هېوادوال ته د اساسي خدمتونو وړاندې کولو لپاره یوه ژمنه ده. د لومړي ځل لپاره به د افغانستان ښاري او کلیوالي پرمختیایي پروګرامونه تر یوه چتر لاندې پلي شي. د افغانستان د ولسي تړون پروژه، د ولسي تړون لومړیتوب لرونکي ستر ملي پروګرام یوه برخه ده.

له همدې امله لازمه ده، چې د افغانستان له اقتصادي او سیاسي پرمختیا سره د مرستې لپاره، د ولسي تړون پروګرام جوړښت کې بدلون راشي. لومړی دا، چې که د ولسي تړون پروګرام پر یو دوامداره پروګرام بدل شي، باید د ولسي تړون چوکاټ، مالي ګټې د پروژو ارزونې بهیر د یوې برخې په توګه په پام کې ونیول شي. دویم، دغه پروګرام باید د هر کلي په سترو ګروپونو کې مدغم او دغو سترو ګروپونو لپاره لویې بلاعوضه مرستې چمتو کړي.

دغه بهیر د ولسي تړون د پروګرام سره مرسته کوي چې تر څو د ولسوالیو، ولایتونو او د زون لوی پروګرامونه سره همغږي کړي درېم، دغه پروګرام باید د کرنې سکتور په ملاتړي طریقې کې بدلون راولي. دلته باید پروګرام له هغو پروژو څخه ملاتړ وکړي، چې د حبوباتو (لکه غنم) له کښت سره مرسته کوي، د امکان په صورت کې دې د تخمونو د تولید ښه والي، د هغو پر حاصل او همدارنګه د کرنیزو کوپراتیفونو جوړولو او ملاتړ تمرکز وکړي.

د هیواد د کلیو حکومتوالي د حکومتوالي د لاندې جوړښتونو له لارې اداره کېږي:

- **ملک:** د کلی په کچه د دولت یوازینی کارکوونکې لمتازی دی. ملکان د مریڼې او زېږون وثیقو د صادرولو په شمول، د کلیو د ادارې چارو ترسره کولو مسؤلیت لري. دغه ملکان د ټولني د پرمختیايي پروژو په پلي کولو کې کوم رول نه لري. ملکان د سیمه ییزه ارکانونو ادارې له لوري د سیمې د پرمختیايي شوراګانو، مخورو او سپین ږیرو په مشوره ټاکل کېږي.
- **سیمه ییزه پرمختیايي شورا:** د کلی په کچه د استازیتوب یو بنسټ دی، چې د سیمې د پرمختیا پر پلان جوړونه، د سیمه ییزه پروژو پر تطبیق او د دولتي خدماتو وړاندې کولو باندې پر څارنه بوخته ده. د دغې شورا غړي د ولسي تړون او ملي پیوستون پروګرامونو له لارې ټاکل کېږي.

د سیمه ییزې حکومتولۍ پر وړاندې شته ننگونې:

مور د سیمه ییزې حکومتولۍ د پلي کول په چاره کې له یو لړ ننگونو سره مخ یو. دغه ننگونې په عمومي توګه په اساسي قانون کې د تعریف شویو اصولو له شتوالي څخه را څرګندېږي. مور دغه ننگونې د حکومتولۍ او بیخ بناوو (زیربنایي) ننگونو په توګه تشخیص کړي، چې په ټوله کې نهه د حکومتولۍ ننگونې او درې هم جوړښتي ننگونې دي او په لاندې توګه ورنه یادونه شوې ده:

د سیمه ییزې حکومتولۍ د ننگونو لنډيز:

محدودیت	لنډيز
حکومتوالی	
(۱) د سیمه ییزې ادارې حقوقي چوکاټ	د سیمه ییزې حکومتولۍ لپاره اوسنی قانون اساس (بستر) مناسب نه دی. په دې برخه کې اړوندو قوانینو: (۱) د سیمه ییزه ادارو قانون (۲) د ولایتي شوراګانو قانون (۳) د ښاروالیو قانون شاملېږي.
(۲) سیمه ییزې ټاکنې	ټاکنې باید د ولسوالیو او ښاروالیو په کچه ترسره شي. د ولسوالیو شوراګانو ټاکنې به د ۲۰۱۸ کال په پای کې ترسره شي. له هغه وروسته به د ښاروالیو قانون له مخې د ښاروالیو او د ښاروالیو مجلس ټاکنې هم وشي.
(۳) امنیت	له تاریخي پلوه، پولیس د فساد سرچینه او تل د خلکو د نه رضایت لامل وه. مور باید د کورنیو چارو وزارت پر جوړښت له سره کتنه وکړو او پولیس بیاځلي وروزو، څو دندې یې له ترهګرۍ سره د مبارزې پر ځای، د هېوادوالو د امنیت او عدالت تامینولو ته رابدلې شي.
(۴) دقانون حاکمیت	د قانون حاکمیت ټینګښت د دولت له اساسي موخو څخه ده. دغې موخې ته رسېدل، د افغانستان په هر ولایت کې د قاضیانو او د لویې څارنوالۍ عادلانو او وړ استازيو په شتوالي پورې تړلی ده.
(۵) د سیمه ییزې حکومتولۍ تمویل	شته قوانین یوازې ښاروالیو ته اجازه ورکوي، چې د خپلو خدمتونو په بدل کې عواید ولري، په داسې حال کې، چې په ولایتونو او ولسوالیو کې نور سیمه ییز بنسټونه عواید نه لري. د وخت په تېریدو سره به هڅه وکړو، چې سیمه ییزه بنسټونو ته د خپلو خدمتونو په بدل کې د عوایدو راټولولو اجازه ورکړل شي. له دې سربېره په پام کې لرو، چې د هر سیمه ییز بنسټ په کچه تشویقي مالي مرسته ځانګړې کړو.

(۶) د ډلبندی (تقسیم
بندي) لستراتیژي

ولایتونه او ښاروالی د نفوسو او د هغوی د هر یو د اقتصاد په اړه د لومړنیو معلوماتو پر بنسټ ډلبندی کېږي. له دغې ډلبندی څخه به د تشویقي مالي بودجې د تخصیص لپاره استفاده وشي. خو مور به دهرې سیمه ییزې ادارې لپاره له دې څخه هم څو برابره ټولیزه طرحه چمتو کړو، چې له هغې څخه د تشویقي مالي مرستې په برخه کې استفاده وشي. په دغه ډلبندی کې به سیاسي، اقتصادي او ټولنیز شاخصونه هم شامل وي.

(۷) د خدمتونو وړاندې کول

د خدمتونو وړاندې کولو اوسنی بڼه کارنده او اغېزناکه نه ده. مور به د ولایتونو او ولسوالیو په کچه د خدماتو وړاندې کولو بڼې د تدریجي ښه والي په شمول په ټولو کچو کې د خدمتونو وړاندې کولو بڼې کې ښه والی راولو. په دغه موضوع کې د امنیت او عدالت ټینګښت، د روغتیايي خدماتو وړاندې کول، پوهنه او له فرهنګي ځایونو څخه ساتنه شاملېږي.

(۸) ټولنیز ګډون

د ولایتي شوراګانو شتوالی د هېوادوالو ګډون ته زمينه برابروي. په دغه کال کې به مور د ولسوالیو شوراګانې هم تشکیلوو او له داسې میکانیزمونو څخه به استفاده وکړو، چې پر بنسټ یې د ټولنیز ګډون په کچه او کیفیت کې ښه والی راشي. په دغې موضوع کې به د سیمه ییزه ادارو د فعالیتونو په اړه د هېوادوالو ارزونه هم شامله وي.

(۹) انساني پانګه

د ادارې اصلاحاتو او ملکي خدماتو خپلواک کمیسیون به د سیمه ییزه ادارو کارکوونکو لپاره تخصصي روزنیز پروګرامونه او همدارنګه د هغوی د مسلکي تګلوري د پرمختګ لپاره د ولایتونو او ولسوالیو د ادارو چلوونکو د دوراني تبدیلی پروګرامونه چمتو کړي تر څو وکړای شي د مختلفو زونونو په کچه په دوراني ډول دندې تر سره کړي.

بیخ بناوې (زیربناوې)

(۱) د حکومتولۍ
بیخ بنسټونه (زیربناوې)

په هره ولسوالۍ کې د قانون حاکمیت پراختیا، د امنیت ټینګښت او حکومتولۍ عملي کول د دولت حضور ته اړتیا لري. مور باید په دې برخه کې اساسي بیخ بناوې چمتو کړو، چې له دې سره د نظامي ارګانونو د استازو حضور، د محکمو سیستمونه او د وزارتونو استازولۍ د سیمه ییزې حکومتولۍ په هره برخه کې مشخصه

(۲) بیخ بنایي شتمنی

- برېښنا: د برېښنا تامین تر ټولو مهمه بیخ بنا (زیربنا) ګڼل کېږي. مور په چټکۍ سره د افغانستان له برېښنا شبکې سره د هېواد د ټولو ولایتونو د نښلیدو په حال کې یو. یوازې د څو میاشتو په ترڅ کې ښه ولایتونه د افغانستان له برېښنا شبکې سره ونښلول شول. مور پلان لرو، چې تر ۲۰۲۰ کال پورې ټول ولایتونه د افغانستان له برېښنا شبکې سره ونښلو. د ډېرو لرو پرتو سیمو لپاره مو د غیر متصلو شبکو (له شبکې سره منفصل) ستراتیژي طرحه کړې ده.
- ترانسپورت: اړتیا ده څو ټول ولایتونه د خوندي او آسانه ترانزیتی مسیرونو له لارې د هېواد له نورو سیمو سره ونښلول شي. دغه موضوع زموږ د مواصلاتي اتصال ستراتیژي له عمده عناصرو څخه ګڼل کېږي.
- ځمکه: د ښاروالیو او کلیو پولې او سرحدونه باید په څرګنده توګه وټاکل او

نښه کړای شي. د دغه اقدام له ترلاس لاندې نیولو پرته به ښارولۍ د عوایدو راټولولو او یا د ښاري خدماتو وړاندې کولو وړتیا ونه لري. د افغانستان د ځمکې خپلواکه اداره باید د ۲۰۱۹ کال تر پایه ټولې پولې وټاکي او نښه یې کړي.

- اوبه: افغانستان پنځه عمده د اوبو حوزې او ۴۵ د اوبو مرستیالې سرچینې لري. د اوبو دغه حوزې باید د زون پرمختیایي ستراتیژۍ د یوې برخې په توګه په سم ډول اداره شي.
- کانونه: د کانونو ترنونه د مرکزي حکومت له خوا خو د هغو مدیریت په سیمه ییزه بڼه ترسره کېږي. موږ باید په ځانګړې توګه کان لرونکو ولسوالیو کې، د دغو سرچینو د اغېزناک مدیریت لپاره د کانونو او پترولیم وزارت او اړوندو سیمه ییزه ادارو وړتیاوې لوړې کړو.
- ځنګلونه: د کانونو په څېر د ځنګلونو پانګې هم له مهمو طبیعي سرچینو څخه دي، چې په سیمه ییزه کچه اداره کېږي. موږ به د دغو سرچینو د اغېزناک مدیریت په موخه د اړوندو وزارتونو او سیمه ییزه ادارو وړتیاوې لوړې کړو.

موږ به د دغه ډول محدودیتونو د تدریجي له منځه وړلو لپاره یو چوکاټ طرحه کړو. کولی شو په نسبتاً کم وخت کې په دې برخه کې د اړتیا وړ پالیسۍ طرحه کړو، په احتمالي ډول به د حکومتولۍ پر وړاندې د محدودیتونو له منځه وړلو بهیر په چټکۍ سره ترسره شي. خو د بیخ بنایي چارو پر وړاندې محدودیتونو د له منځه وړلو بهیر به په احتمالي توګه ورو وي. ځکه، چې د دولتي او سترو بیخ بنایي پروژو تطبیق به وخت وغواړي. د دغو محدودیتونو په اړه اړین تفصیلات په لاندې ډول وړاندې شوي دي:

د حکومتولۍ پر وړاندې شته ننګونې

- د سیمه ییزې حکومتولۍ په برخه کې قانون جوړونه: اوسمهال افغانستان د سیمه ییزې حکومتولۍ په برخه کې درې قانونه لري، چې سیمه ییزه حکومتولۍ تعریفوي. لومړی قانون د سیمه ییزې ادارې قانون دی، چې د سیمه ییزه ارګانونو خپلواکې ادارې او نورو سیمه ییزه ادارو مسولیت د سیمه ییزه حکومتولۍ په اړه تعریفوي. دا، چې دغه قانون څو لسیزې مخکې تدوین شوی، بیاکتني ته اړتیا لري. دویم قانون، چې د ولایتي، ولسوالۍ او کلیو شوراګانو رول او مسؤلیتونه تعریفوي. درېم هم د ښاروالیو د ۱۳۷۹ کال قانون دی، چې د ښاروالیو دندې او مسؤلیتونه تشریح کوي. دغه قوانین به تر بیاکتني وروسته نوي شي.
- سیمه ییزې ټاکنې: افغانستان یو متمرکز حکومتي نظام لري، په دې معنی، چې دو الیاو د تقرر او ګوښه کیدو چارې د جمهور رئیس له خوا ترسره کېږي. دغه هېواد د ولایتي شوراګانو قانون تصویب کړی، چې پر بنسټ یې د ولایتي شوراګانو ټاکنې د تأیید وړ ګرځي او د هغه مطابق په ۲۰۱۸ کال کې د ولسوالیو شوراګانو ټاکنو له ترسره کیدو څخه وړاندوینه شوې ده. سربېره پر دې، د افغانستان اساسي قانون د حکمونو له مخې، د وخت په تېریدو سره، ښاروالان هم باید د ټاکنو له لارې غوره شي. دغه چاره په خپل ذات کې یو واحد سیستم

رامنخته کوي، چې د وخت په تېرېدو سره به د هغه په وسیله منتخب ښاروالون او د ولسوالیو او ولایتي منتخبې شوراګانې ولرو، اما والیان او ولسوالان به د ولسمشر له خوا ټاکل کېږي.

■ امنیت: د قانون پر حاکمیت سربېره، د امنیت ټینګښت هم د دولت له کلیدي مسوولیتونو څخه ګڼل کېږي. د سیمه ییزه ارګانونو خپلواکه اداره به ټول امنیتي موضوعات له مرکزي امنیتي ارګانونو سره همغږي کوي.

■ د قانون حاکمیت: په ټول هېواد کې د قانون حاکمیت عملي کولو او د عدالت ټینګښت څخه د ډاډ ترلاسه کولو لپاره باید ټولو ولسوالیو کې هم د سترې محکمې او هم د لویې څارنوالۍ استازولۍ رامنځته شي. سره له دې، چې دغه ادارې له پخوا څخه د اړونده ادارو په تشکيلاتي جوړښت کې شاملې وې، خو د امنیتي ستونزو له امله تر اوسه ځینو ولسوالیو ته پرسونل نه دی استول شوی، له همدې امله په ټولو ولایتونو کې د سترې محکمې او لویې څارنوالۍ برخه کې د استازيو (کارکوونکيو) له ګمارنې څخه د ډاډ ترلاسه کولو لپاره باید په دغو ولسوالیو کې لازم امنیت ټینګ کړو.

■ مالي تمویل: اوسني مالي سیستم سیمه ییزه ادارو ته اجازه نه ورکوي څو مالی وجه د خپلو اړوند ولایاتو، ولسوالیو او ښاروالۍ د پرمختیا لپاره را ټوله کړي. له همدې امله موږ د سیمه ییز مالي تمویل په برخه کې دوه بدلونونه عملي کوو؛ لومړی دا چې د سیمه ییزه ارګانونو خپلواکې ادارې په رهبرۍ مالي سرچینې د زون، ولایت، ولسوالۍ او ښاروالۍ په کچو کې تخصیصوو. دویم دا چې اوسني مالي قوانین او طرزالعملونه (له ښاروالیو پرته) په هېڅ ډول سره یوې سیمه ییزې ادارې ته د عوایدو ترلاسه کولو اجازه نه ورکوي. په هر حال، موږ به هڅه وکړو، چې په تدریجي ډول په مثبتو او سالمو بدلونونو سره د ولایتونو او ولسوالیو په شمول سیمه ییزه ادارو ته د عواید ترلاسه کولو اجازه ورکړو. د عواید ترلاسه کولو صلاحیت په هغه صورت کې تر لاسه کولې شي چې وضع شوي شرایط پوره کړي.

■ د سیمه ییزې ډلبندۍ استراتیژي: د سیمه ییزې حکومتولۍ له قانون سره سم، هر ولایت، ولسوالۍ او ښاروالۍ په لومړۍ، دویمه او درېمه درجه باندې ډلبندي شوي. دغه ډلبندي د اړتیا وړ سرچینو په تخصیص کې د استفادې وړ کړځي. له دغې ډلبندۍ سربېره به په بېلابېلو معیارونو سره د امتیاز ورکونې یو کارت چمتو کړو، چې د هغه پر بنسټ د سیمه ییزې ادارې د امتیازاتو کچه وسنجول شي. د امتیاز ورکونې له دغه کارت څخه به د سرچینو د تخصیص لپاره د سیمه ییزه ادارو د ډلبندۍ په موخه استفاده وشي.

■ د خدمتونو وړاندې کول: اوس مهال یوازې مرکزي حکومتي ادارې او ښاروالۍ د خدمتونو وړاندې کولو صلاحیت لري. د وخت په تېرېدو سره به سیمه ییزه ادارو ته د عاید ترلاسه کولو صلاحیت په ورکولو سره، دغو ادارو ته د خدمتونو وړاندې کولو صلاحیت هم ورکړل شي.

■ ټولنیز ګډون: ولایتي شوراګانې او همدارنګه به په نږدې راتلونکې کې د ولسوالیو شوراګانې هم په سیمه ییزه حکومتولۍ کې هېوادوالو ته د ګډون فرصت برابر کړي. په هر حال، موږ به داسې تګلارې په پام کې ونیسو، چې پر بنسټ یې وکولی شو د ټولنیز ګډون د بیاکتني اوراپور ورکونې بهیرونو کې ښه والی راولو.

▪ **انسانی پانگه:** د اداري اصلاحاتو او ملکي خدمتونو خپلواک کمیسیون به د سیمه ییزې حکومتولۍ په برخه کې د ملکي خدمتونو د کدرونو روزنې لپاره، د یوه پروگرام طرحه چمتو او ترتیب کړي. همدارنگه به کمیسیون په سیمه ییزو ادارو کې پر دنده بوختو د ملکي خدماتو کارکوونکو د مسلکي پرمختګ لپاره، له یوې سیمې څخه بلې ته د دوراني تبدیلی یو پروگرام چمتو کړي.

بیخ بنسټیز ننگونې:

▪ **د حکومتولۍ بیخ بنا (زیربنا):** دولت باید د ټول هېواد په کچه په هر ولایت کې د امنیت او عدالت د ټینګښت او د خدمتونو وړاندې کولو په موخه خپل حضور وساتي. له همدې امله به مور د دغې چارې د تحقق په موخه، د سیمه ییز جوړښت پروگرام (Sub national Construction Program) طرحه کړو. د سیمه ییزه ارګانونو خپلواکه اداره به په دې برخه کې د اړتیا سنجونې یوه ارزونه ترسره کړي؛ خو د لازمو بیخ بناوو پلي کېدل د ښار او کورجوړونې وزارت پر غاړه وی.

▪ **بیخ بنسټیزې پانګې:** مور به په دې برخه کې هر ولایت ته اساسي بیخ بنسټیزې پانګې چمتو کړو. په دغه چاره کې به د افغانستان له برېښنا شبکې سره د هر ولایت نښلول او یوه لویه لار وي، چې پر مټ یې یو ولایت له بل سره ونښلول شي، یوازې له همدې لارې ده، چې مور به وکولی شو د افغانستان ولایتونه سره ونښلوو او د ترانسپورتي لېږد رالېږد او برېښنا لېږد مرکز په توګه خپل موقعیت ومومو.

▪ **د طبیعي سرچینو مدیریت:** د طبیعي سرچینو اغېزناک مدیریت له دغه ډول سرچینو څخه د پوهاوي او د هغو د مدیریت په اړه د سیمه ییزه ادارو د دفترونو وړتیاوو ته اړتیا لري. د افغانستان د ځمکې خپلواکه اداره باید ژر تر ژره د ولایتونو او ولسوالیو د پولو ټاکلو او نښه کولو کار ترسره کړي. د اوبو او برېښنا او د کانونو او پټرولیم وزارتونه باید د طبیعي سرچینو (کان کیندنه او کرنه) په برخه کې لاریاتې سرچینې ولسوالیو ته ځانګړې کړي. د کرنې او اوبو لګولو وزارت باید زموږ د ځنګلي شتمنیو د مدیریت په بڼه کې ښه والی راولي.

په لومړي ګام کې، شته ننگونې دغه ټکی بیانوي، چې افغان حکومت تر اوسه په دې نډې توانېدلې، چې په ځینو ولسوالیو کې حکومتولي عملي کړي. په نتیجه کې د قانون حاکمیت، د امنیت ټینګښت، د خدماتو وړاندې کولو او ټولنیز ګډون موضوع ګانې د افغانستان په ډېری ولایتونو کې نه دي پلي شوي. نادولتي لوبغاړي هڅه کوي، چې د قدرت خلا چې دولت ندې توانېدلې ډکه کړي. په پام کې لرو، چې په تدریجي ډول د حکومتولۍ او د بیخ بنایي چارو پر وړاندې ټولې ننگونې له منځه یوسو.

د سیمه ییزې حکومتولۍ حقوقي چوکاټ:

د سیمه ییزې حکومتولۍ په برخه کې د ټولو مسؤلو بنسټونو او ادارو د دندو او مقررو تشخیص لپاره یو ټولیز حقوقي چوکاټ ته اړتیا ده. اوس مهال افغانستان د سیمه ییزې حکومتولۍ په برخه کې درې قانونه لري، چې سیمه ییزه حکومتولي تعریفوي. لومړی قانون د سیمه ییزې ادارې قانون دی، چې د سیمه ییزې حکومتولۍ پر وړاندې د مرکزي ادارې او نورو سیمه ییزه ادارو مسؤلیتونه تعریفوي. دا، چې دغه قانون څو لسیزې مخکې تدوین شوی، بیاکتني ته اړتیا لري. دویم قانون، د ولایتي شوراګانو قانون دی، چې په دې ورسټیو کې تصویب شوی دی او ددغو شوراګانو د چوکاټ څرنګوالي تشریح کوي. درېم قانون هم د ښاروالیو د ۱۳۷۹ هـ ش کال قانون دی، چې د ښاروالیو دندې او مسؤلیتونه تشریح کوي. دغه قوانین به تر بیاکتني وروسته نوي شي. دوه وروستي قانونونه د بیاکتني او نوي کیدو په حال کې دي.

د ولایتونو او ولسوالیو په کچه، د بېلابېلو اداري واحدونو د مسؤلیتو او دندو د تعریف په اړه کوم ترتیب شوی قانون یا مقرر نهشته. د دغې عمده لامل د افغان حکومت د متمرکزوالي تاریخي جوړښت دی، چې پر بنسټ یې پخوا سیمه ییزې حکومتي ادارې یوازې د کورنیو چارو وزارت له خوا اداره کیدې.

مور به د سیمه ییزې حکومتولۍ جوړښتونو د مناسب پرمختګ لپاره دوه قوانین (د سیمه ییزې ادارې قانون او د ښاروالیو قانون) بیا کتنه او د سیمه ییزه شوراګانو قانون به تسوید کړو، د ښاروالۍ قانون په برخه کې به د پنځه هېواونو د پنځو ښاروالیو موډل په پراخه توګه مطالعه کړو او د ښاروالۍ په نوي قانون کې به د ښاروالۍ په ادارې جوړښت، پلان جوړونې، له ځمکې څخه د استفادې، مالي میکانیزمونه، د بیخ ښاوو چمتو کولو تګلارو او د خدماتو وړاندې کولو میکانیزمونو کې بدلونونه را منځته کړو.

موږ به په ځانګړي ډول نوي قوانین، د شوراګانو قانون د سیمه ییزه ادارو قانون چې د ولایت او ولسوالۍ د ادارې دندې او مسؤلیتونه په بر کې نیسي تصویب کړو. د شوراګانو قانون، ولایتی، ولسوالۍ، د قریب شورا او ښاروالیو ته شاملېږي او همدارنګه به د ولسوالیو شورا راتلونکيو ټاکنو ته یو چوکاټ را منځته کړي. دوه نور قانونه به د ولایتونو او ولسوالیو په کچه د مسؤلینو دندې او مسؤلیتونه تعریف کړي.

د حکومت اړتیا وړ اصلاحات:

د دغې پالیسۍ د پلي کېدو لپاره په حکومت کې یو لړ اصلاحاتو ته اړتیا ده. تر ټولو د اړتیا وړ اصلاح، د مرکزي حکومت د وزارتونو او ولایتي ادارو د اړیکو بیاځلي تعریف دی. په لومړي ګام کې د داسې یو موډل په لټه کې یو، چې په هغه د مرکزي حکومت وزارتونه پر پالیسۍ جوړولو تمرکز ولري، زون پرمختیايي ادارې به د پروژو د پلي کیدو مسؤلې وي او سیمه ییزې ادارې به د همغږي کوونکو رول پر غاړه ولري. تمه کېږي، چې د وخت په تېریدو سره سیمه ییزې ادارې د عوایدو په زیاتوالي او په مستقیم ډول د پروژو په پلي کیدو کې د پام وړ رول ولري.

په دویم ګام کې، به مور د جمهوري ریاست، سیمه ییزه ادارو او د سیمه ییزه ارګانونو خپلواکې ادارې، د واحدونو ترمنځ اړیکې په پام کې ونیسو. جمهوري ریاست د سیمه ییزه ارګانونو خپلواکې ادارې له لارې سیمه ییزې ادارې اداره کوي. د سیمه ییزه ارګانونو خپلواکه اداره، له کورنیو چارو وزارت څخه د ملګري برخې په را جلا کولو، په ۲۰۰۷ کال کې رامنځته شوه. دغه اداره ۳ معینیتونه، ۱۹ ریاسته، او شپږ ملی پروګرامونه د سیمه ییزې حکومتولۍ لپاره لري. په سیمه ییزه کچه یاده اداره ۳۴ د والیانو دفترونه، ۳۸۷ د ولسوالیو دفترونه، ۱۶۵ ښاروالۍ او ۳۴ ولایتي شوراګانې لري.

په پام کې ده، چې د وخت په تېریدو سره سیمه ییزه ادارو ته لازياته خپلواکۍ ورکړل شي که څه هم دغه خپلواکي باید د هڅونې جوړښتونو سره په مطابقت کې وي. که دغه کار په سمه توګه ترسره نه شي، زیاته خپلواکي کولی شي داسې ننګونې رامنځته کړي، چې افغانستان له هغې سره د غیر متمرکز کولو په پروسه کې مخ وه.

په پایله کې به دغه ستراتیژۍ هغه معیارونه رامنځته کوي، چې پر مت یې سیمه ییزې ادارې ارزول کېږي. ښاروالۍ، ولسوالۍ او ولایتونه به د تشویقي مالي مرستې له لارې له دغو معیارونو سره د عیاریدو په موخه لازمه مالي مرسته ترلاسه کړي. مور به له دی پروسې څخه د ښاروالانو ټاکنو د تشخیص په موخه، څرنګه، چې په اساسي قانون کې صراحت لري، ګټه واخلو. که چېرې سیمه ییزې ادارې زیاته خپلواکي ترلاسه کړي، په اصل کې به دغه بهیر د سیمه ییزه ارګانونو خپلواکې ادارې د تشکیل د کموالي لامل

په عین حال کې، د سیمه ییزه ارګانونو اداره باید په سیمه ییزه کچه د حکومت اساسي دندو پلي کېدلو په خاطر، وړتیاوې لوړې کړي، ځینې دغه دندې لکه د جمهوري ریاست اداري کنټرول (د سیمه ییزه ارګانونو ادارې له خوا) د تطبیق په برخه کې اصلي مسوولیت لري. د سیمه ییزه ارګانونو خپلواکه اداره به د امنیت او د هېوادوالو حقونو د ټینګښت او د یو

مارکیت رامنځته کولو په څېر د نورو مسؤلیتونو ترسره کولو په برخه کې تر ډېره د یو همغږی کوونکې او د آسانچاري رول ولوبوي. خودغه دندې باید د سیمه ییزه ارګانونو خپلواکې ادارې دسرچینو او تشکیل د پراختیا لامل نه

وړاندیزونه/وروستي قدمونه

دغه تکلاره هغه ستراتیژۍ بیانوي، چې د افغانستان د سیمه ییزه ادارو د کړنو ښه والي لپاره ورنه استفاده کېږي. مور خپل وړاندیزونه په اوو کلیدي برخو کې بیانوو:

(۱) د هرې سیمه ییزې ادارې د مسؤلیتونو د مشخصولو په موخه د اړتیا وړ قوانینو طرحه (۲) د قانون حاکمیت او له فساد سره د مبارزې عالي شورا تر سیوري لاندې د سیمه ییزې حکومتولۍ د یوې کمیټې رامنځته کول (۳) د ولایتونو او ولسوالیو د پولو د تشخیص په اړه د ملي مشورې بهیر رامنځته کول (۴) په هره اړونده زون کې د پروژو د پراختیا او تطبیق په موخه د اووزونونو پرمختیایي ادارو رامنځته کول (۵) د تشویقي مالي مرستې، اضافه کاري او سیمه ییزه ادارو ته د عوایدو زیاتلو اجازې ورکول په شمول د سیمه ییزه مالي اصلاحاتو تطبیق (۶) د افغانستان په هره ولسوالۍ کې د حکومت له شتون څخه ډاډ په موخه د یوې سیمه ییزې رغیښې پروژې رامنځته کول (۷) د یوې سیمه ییزې بشري سرچینې د پراختیایي پروګرام رامنځته کول. نور جزئیات په لاندې ډول دي:

▪ د اړتیا وړ سیمه ییزه قوانینو تسوید: د سیمه ییزه ادارې او ښاروالیو قوانینو بیا کتنه او د سیمه ییزه شوراګانو د قانون تسوید به لاندې اړونده موضوع ګانې روښانه کړي: (۱) د ټولو سیمه ییزه کارکوونکو د دندو او مسؤلیتونو روښانه کول (۲) د ولایتونو او ښاروالۍ ددلبندۍ لپاره یو نوی چوکاټ تهیه کول (۳) د زونونو، ولایتونو، ولسوالیو په کچه د هڅونې مالي بودجې رامنځته کولو د قوانینو بنسټیزول او ترتیب.

▪ د سیمه ییزې حکومتولۍ کمیټې تشکیل: د سیمه ییزه ارګانونو خپلواکه اداره به په ۱۳۹۷ مالي کال کې د سیمه ییزه حکومتولۍ په اړه د قانون د حاکمیت او اداري فساد سره د مبارزې عالي شورا تر نظر لاندې رامنځته کړي، د دغې کمیټې ریاست به د سیمه ییزه ارګانونو خپلواکې ادارې له لورې مخته وړل کېږي او غړي به یې: د مالي، اقتصاد، د کلیو بیارغاونې او پراختیا، ښار او کور جوړولو وزارتونه، د ځمکې خپلواکه اداره او اداري اصلاحاتو او ملکي خدمتونو خپلواک کمیسیون وي. دغه کمیټه به د قانون د حاکمیت او له اداري فساد سره د مبارزې عالي شورا ته د حکومتولۍ اړوندې ستونزې، ځایي رغیښې موضوع ګانې، تشویقي مالي مرستې او اوسني وړاندیزونه مشخص کړي.

▪ د ولایتونو او ولسوالیو د پولو د بیاځلي مشخصولو په اړه د ملي مشورتي بهیر ترسره کیدل: اوس مهال د سرحدونو په نقشه کې د ولایتونو او ولسوالیو تر منځ د نفوسو توازن وجود نه لري. د سیمه ییزه ارګانو خپلواکه اداره باید د ولایتونو او ولسوالیو پولې او د نفوسو د مساواتو اصل معلومولو په مقصد د زیدخله خواو سره مشورتي بهیر پیل کړي. د سیمه ییزه ارګانونو خپلواکه اداره باید په دې موخه ادارو ته معیارونه او معیاري بهیرونه چمتو کړي. دغه اداره باید د ولایتونو او ولسوالیو ترمنځ د سرچینو د تخصیص په برخه کې د تر ټولو کم نفوس او مساوات معیارونه په پام کې ونیسي. له دې سربېره د ځمکې او سیمه ییزه ارګانونو خپلواکې ادارې باید د ښاروالیو بیاځلي تقسیم بندي پیل کړي.

■ د زون پرمختیایي ادارو رامنځته کول: موږ به په اقتصادي پلان جوړونه او همغږۍ کې د ښه والي راورلو په موخه، اوه د زون پرمختیایي ادارې جوړې کړو. دغه د زون پرمختیایي ادارې به د جلا اداري واحد په توګه نه؛ بلکې د دولتي شرکتونو په بڼه رامنځته شي. د زون پرمختیایي ادارې به خپل فعالیتونه له وزارتونو او سیمه ییزه ادارو سره همغږي کړي. د زون پرمختیایي ادارو یو کلیدي هدف له تطبیق څخه د پالیسۍ جلا کول له عملياتي برخې څخه دي، یعنې دا چې اړوند وزارتونه به په پالیسۍ جوړونه تمرکز ولري او د زون پرمختیایي ادارې به د پروژو پر پلي کولو تمرکز ولري.

■ د سیمه ییزو مالي اصلاحاتو تطبیق: په سیمه ییزه کچه د اصلاحاتو رامنځته کولو د هڅونې لپاره به د سیمه ییزه ارګانونو خپلواکې ادارې په رهبرۍ درې ډوله تشویقي مالي مرستې ترتیب شي:

(۱) د زون مالي تشویقي مرسته (۲) ولایتي تشویقي مرسته (۳) د ولسوالۍ مالي تشویقي مرسته. دغه مالي وجوهات به د سیمه ییزه ادارو له خوا د مشخصو وړاندې شوو پروپوزلونو پر بنسټ ځانګړي شي. دغه بهیر داسې دی، چې هره سیمه ییزه اداره به د خپلو پروژو پروپوزلونه د سیمه ییزه ارګانونو خپلواکې ادارې ته وړاندې کړي، ورپسې به دغه اداره پروپوزلونه د بودجې د تخصیص له وړاندې سره د قانون حاکمیت او له فساد سره د مبارزې عالي شورا ته وړاندې کړي. د وخت په تېریدو سره به داسې موډلونه پلي کړو، چې پر مټ یې ولایتونه او ولسوالۍ وکولی شي خپل عواید زیات کړي. د عوایدو د زیاتوالي وړتیا په بېلابېلو لاملونو پورې تړاو لري (سیاسي، اقتصادي او ټولنیز) د مالې وزارت او د قانون د حاکمیت او ادارې فساد سره د مبارزې عالي شورا له خوا به منظورېږي.

■ د سیمه ییزې حکومتولۍ د رغانیزو پروژو رامنځته کول: موږ به په ولسوالیو کې د حکومت له شتوالي څخه د ډاډ ترلاسه کولو په موخه، د ۱۳۹۷ کال تر پایه د ښار او کور جوړولو وزارت پر مټ یوه رغنیزه پروژه جوړه کړو. د سیمه ییزه ارګانونو خپلواکه اداره به خپلې غوښتنې او اړتیاوې وړاندې او د اړتیا وړ پروژو د تشخیص او تطبیق په برخه کې به د ښار او کور جوړولو له وزارت سره همغږي وکړي. ددغې پروژې هدف په هره ولسوالۍ کې د حکومت له موجودیت څخه د ډاډ ترلاسه کول دي.

■ د سیمه ییزه بشري سرچینو د پرمختیا پروګرام رامنځته کول: موږ به د ۱۳۹۷ کال له پای ته رسیدو مخکې د ملکي خدماتو هغو کارکوونکو ته، چې د سیمه ییزې حکومتولۍ په جوړښت کې کار کوي، د مسلکي پرمختګ مسیر اړونده روزنیز پروګرام وړاندې کړو. دا به یو د وړاندوینې وړ مسلکي پرمختګ یو داسې مسیر رامنځته کړي، چې د ملکي خدمتونو کارکوونکي به وکولې شي په مختلفو سیمه ییزه ادارو کې کار وکړي. دغه روزنیز پروګرام کې باید د ښخولو پرمختګ څخه د ملاتړ برخه هم شامله وي.

د دغو بدلونونو عملي کول به ننګوونکي وي؛ خو که په سم ډول پلي شي، دا وړتیاوې به ولري، چې د افغانستان په کچه د خدماتو په وړاندې کولو او حکومتولي کې ښه والی راولي. دغه سند د سیمه ییزې حکومتولۍ ښه والي لپاره د لارې نقشه وړاندې کړی ده. د سیمه ییزې حکومتولۍ شته جوړښت، د خدماتو وړاندې کولو د ښه والي پر وړاندې خنډونو او د حکومتولۍ او بیخ بناو د پراختیا په وړاندې د خنډونوله منځه وړلو لپاره تګلارې او د خدماتو جوړښت تر بحث لاندې نیسو څو افغانانو ته د ښو خدماتو له وړاندې کولو څخه ډاډ ورکړل شي.

د قانون حاکمیت او له اداري فساد سره د مبارزې عالي شورا د حکومتولی کمیته به د افغانستان اسلامي جمهوریت د کابینې له خوا د دغې پالیسی له منظوری یوه اوونۍ وروسته، د قانون حاکمیت او له اداري فساد سره د مبارزې عالي شورا ته یو داسې تطبیقي پلان وړاندې کي، چې په کې به د فعالیتونو په اړه بشپړ وضاحت او همدارنگه د هغو د تطبیق زماني موده هم شامله وي.